

6. Звіт щодо вироблення основних параметрів Програми Гідної праці для України на 2020 – 2024 роки URL: http://employers.org/media/Ukraine%20DWCP%20Workshop%20Report%20Dec%202019_UKR.pdf.

7. У МОП представили рекомендації щодо проекту Трудового кодексу України URL: <https://ua.112.ua/suspilstvo/u-mop-predstavyly-rekomendatsii-shchodo-proektu-trudovoho-kodeksu-ukrainy-305916.html>.

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

Дарія КРИШТАЛЬ, здобувач вищої освіти бакалавр «Правоохоронна діяльність» навчально-наукового інституту №1 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри конституційного права та прав людини Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук **Людмила ТЕРЕЩЕНКО**

Рівність прав між чоловіком та жінкою, або гендерна рівність – це рівний правовий статус жінок і чоловіків на рівні можливостей брати рівну участь у сферах життєдіяльності суспільства.

Саме XIX-XX століття, стало епохою встановлення рівних прав між чоловіком та жінкою. Гендерна рівність займає центральне місце у системі прав людини та цінностей всього світу.

Вперше питання гендерної рівності було розглянуто в статі 2 статуту Організації Об'єднаних Націй прийнятого у 1945 році «про рівні права чоловіка і жінки», а також захист та просування прав жінок. З цього часу майже весь світ почав вивчати це питання. Суспільство кожної країни мало на меті досягти повної гендерної рівності. [1]

Досить цікавим є той факт, що в щорічний звіт швейцарської неурядової організації «Світовий економічний форум» про гендерну нерівність у світі, Ісландія досягла такого рівня, що в щорічному звіті з 2008 року займає перше місце, як країна яка змогла повністю подолати гендерну нерівність. Це означає, що в Ісландії жінка має рівне право на межі з чоловіком, в цій країні вважається найкомфортнішим життям для жінки, тому що жінки мають найвищий показник рівного доступу до освіти, охорони здоров'я, а також політичного та економічного життя. Третє місце посідає - Норвегія, Четверте – Фінляндія і п'яте місце займає Швеція. Шведська організація дала певне припущення, що через 12 років майже всі країни досягнуть такого рівня, як Ісландія. Це пов'язана з тим, що політика у сфері гендерної рівності, почала дуже швидкими темпами розвиватися.

Україна, як країна демократична не відстає від цих темпів. Міжнародний досвід гендерної рівності закладений в основу українського законодавства, а саме положення:

1. Загальної декларації прав людини (1948р.,)

2. Міжнародного пакту про громадянські і політичні права (1966р.,)
3. Статуту Організації Об'єднаних Націй (1945р.,)
4. Декларації про ліквідацію дискримінації у відношенні жінок (1967р.,)
5. Конвенції про ліквідацію усіх форм дискримінації по відношенню до жінки (1979р.,)
6. Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (1950р.,)
7. Пекінської декларації (1995р.,)

Отже, взявши до уваги усі міжнародні договори, була прийнята стаття 24 в Конституції України, яка проголошує: «Громадяни мають рівні конституційні права і свободи є рівними перед законом. Не може бути привілеїв чи обмежень за ознакою раси, кольору шкіри, політичних, релігійних чи інших переконань, статі, етнічного чи соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними чи іншими ознаками».[1]

Рівність прав жінки і чоловіка забезпечується: наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у громадсько-політичній і культурній діяльності, у здобутті освіти і професійній підготовці, у праці та винагороді за неї; спеціальними заходами щодо охорони праці і здоров'я жінок, встановлення пенсійних пільг; створення умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим захистом, матеріальною і моральною підтримкою материнства і дитинства, включаючи надання оплачуваних відпусток та інших пільг вагітним жінкам і матерям.

Цією статтею держава забезпечує рівність чоловіка і жінка у всіх сферах життя суспільства. Надає всіх можливих прав жінці, на рівні з чоловіком.

Гендерне законодавство, окрім, Конституції України, також складається з таким законодавчих актів, як Кодекс законів про працю, Основи законодавства України про охорону здоров'я, Кримінальний кодекс України, закони України про пенсійне забезпечення та інші.

Однієї статті в Конституції України є замало, тому було прийнято Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» від 08.09.2005 року. Цей Закон став початком для створення органів з гендерної політики, які забезпечують гендерну рівність в державі та став одним із найважливіших нормативно-правових актів, які забезпечують всебічний захист прав жінок.

Таким чином можна стверджувати, що міжнародний досвід врегулювання гендерної рівності, дав великий поштовх для того аби визначити пріоритетність рівності прав жінок і чоловіків в Україні. В результаті чого через декілька років наша країна, зможе досягнути найвищих показників з гендерної рівності, як наприклад в Ісландії.

Список використаних джерел:

1. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_207
2. URL: https://zn.ua/ukr/WORLD/dlya-dosyagnennya-gendernoyi-rivnosti-v-usomu-sviti-potribno-100-rokiv-doslidzhennya-333186_.html
3. Конституція України: чинне законодавство станом на 01 вересня 2019р.: Офіц. текст. Видавництво: «Алерта», 2019. 80с.
4. Гендерна рівність і розвиток: погляд у контексті європейської стратегії України. Київ: Заповіт, 2016. 244с.
5. Програма рівних можливостей та прав жінок в Україні, 2010. 289с.
6. Права жінок та гендерна рівність., / начальний посібник. Київ 2018 р., с. 204

ДЕРЖАВНИЙ ЗАХИСТ ПРАВ ДИТИНИ В УКРАЇНІ

Дмитро ГРІНЧУК, здобувач вищої освіти навчально-наукового інституту заочного та дистанційного навчання Національної академії внутрішніх справ

Кожна людина, яка знаходиться у суспільстві, має свої права та обов'язки незалежно від кольору шкіри чи очей, незалежно від того, де вона народилася, незалежно від того, хто її батьки, є вони чи їх немає за будь-яких обставин, незалежно від статі, віку, закладу, в якому вона навчається, виховується.

Кожна людина – це особлива й неповторна особистість, яка має сама визначити своє місце в житті й реалізувати свої здібності.

Показником гуманізму суспільства та держави є ставлення до дитини. Діти є найвищою цінністю кожного народу, і розбудова демократичної держави неможлива без сприяння розвитку молодого покоління, задоволення його потреб та виконання обов'язків, передбачених Конституцією та законодавством України.

Для забезпечення прав та інтересів дітей постійно вдосконалюється нормативно-правова база України. Тобто права і свободи дітей, як членів суспільства, у значній мірі визначають напрями діяльності державних органів та громадських організацій.

Кожній дитині гарантується право на свободу, особисту недоторканість та захист гідності. Дисципліна і порядок у сім'ї, навчальних та інших дитячих закладах мають забезпечуватися взаємоповагою, справедливістю і повинні виключати будь-яке приниження честі та гідності дитини.

Держава здійснює захист дитини від:

- усіх форм фізичного і психічного насильства, образи, недбалого і жорстокого поводження з нею, експлуатації, включаючи сексуальні зловживання, у тому числі з боку батьків або осіб, які їх замінюють;